

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Difficultas I. An Deus concurrat immediatè ad peccatum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

opinio est in oppositum. Tum quia Deo concedendus est modus perfectissimus agendi, immediatus autem agendi modus, est perfectior. Tum quia, sicut Deus potest annihilare effectum productum immediate, ita poterit & ipsam ejus productionem, sed ipsum effectum immediate annihilare non posset, si immediate ab illo non penderet. Ergo nec actionem, si ab illo immediate non penderet, si autem immediate penderet effectus, immediateque annihilabilis est, penderet etiam actio, immediateque annihilabilis erit. Tum quia in nulla ratione debet creatura esse immediate à se, si autem immediate non penderet actio à Deo, immediate esset à se. Nec obstat, quod contineat totum esse & perfectionem actionis in se, causa, hoc enim, quod etiam in se habet actio, non debet esse independens à Deo. Concesso autem concursu immediato Deo, non est necesse excludere concursum aliarum causarum, quia multa se solo non potest præstare in eodem genere Deus, ut generationes, actiones vitales &c. & sicut entia creata non spoliatur virtute agendi, quam in illis ponit, & ratio & experientia, sic nec spoliari debent immediata etiam actione. Sed possibilisne creatura, quæ operari possit immediate Deo non concurrente? Arriag. & Hurt. censent, se in hoc non videre repugnantiam. Ovjed. & recentior Suar. censent id repugnare, quod probabilius. Quia impossibilis est creatura, in aliqua ratione, pro statu Physico, independens à Deo, & si sit possibilis dependentia à Deo in omnibus, & si hæc perfectio non repugnat Deo, danda erit eidem, & hæc excludet possibilitatem talis creaturæ. Porro concesso immediato concursu Dei cum creaturis, dicimus utramque causam in suo ordine esse totalem, cum causis tamen materiali & formali non concurrat in eodem genere, ob imperfectionem utriusque hujus causæ; His præjactis, Sic;

DIFFICULTAS I.

An Deus concurrat immediate ad peccatum?

Difficultas hæc nascitur ex suppositione facta, quod scilicet Deus ad omnes actiones creaturarum concurrat; nam contra hanc conclusionem hoc inter alia proponitur argumentum. Quia si concurrat Deus immediate ad omnes actiones. Ergo concurrat etiam ad peccaminosas; si concurrat etiam ad peccaminosas; Ergo est causa peccati. Sed hæc difficultas retorquetur suo modo in oppositos: Cur non enim Deus sit causa peccati, si mediate ad

illud concurrat, cum mediate concurrere, non excuset à peccato? & sic consilium dantes & propinantes per alium venenum, mediate concurrunt, & tamen sunt causa peccati. Sed hujus Difficultatis solutio translata ad Materiam Theologicam, de Peccatis, ubi diximus: Deum concurrere quidem, & quidem immediate ad peccata, non esse tamen causam illarum, quia non agit cum inclinatione &c.

DIFFICULTAS II.

An Concurfus Dei cum Creaturis, sit quid concomitans?

DICENDUM est, Concursum Dei cum Creaturis, non esse quid concomitans. Supponit hæc Conclusio communem doctrinam nostrorum, quod concurfus Dei in actu secundo, sit idem realiter cum concursu & actione creaturarum.

RATIO, quia si non per eundem concursum effectus penderet à Deo & à causa secunda, vel penderet per aliquam antecedentem actionem Divinam, & hoc non, quia nihil potest ostendi antecedens, quod respondeat illi actioni, cum tamen actioni non possit non respondere aliquid; Non etiam aliquid consequens, quia jam omnia acta inveniret; Non etiam aliquid concomitans, ut jam contra Pontium & Scotistas probabitur. Ergo debebit idem esse omnino cum actione creaturarum; Hinc jam:

PROBATUR primò Conclusio. Si concurfus Dei esset quid concomitans, ex eo esset, quia scilicet exhibitio illius, non pender ab uno principio, sed à duobus, & sic idem diceret Pontius, quod nos, licet aliis verbis; vel certe ideo esset concomitans, quia eliciente creatura suum influxum partialem, alium influxum eliceret Deus, & hoc non, quia nulla necessitas multiplicandi partialitates illorum influxuum, ut patebit solutione argumentorum.

PROBATUR secundò. Respectu illius actionis creaturæ, formaliter acceptæ, non datur ullus concursus concomitans, quò producat ipsa actio & influxus agentis creati; Ergo nec erit necesse dari alium influxum concomitantem, quo ipse effectus producat; & tamen quæ rationes oppositorum militent pro consequenti, militent etiam pro antecedenti, hinc, si pro antecedenti non valent, nec tenebunt pro consequenti.

PROBATUR tertio. Iste modus concurrenti per concursum concomitantem est indignus Deo, quod sic probatur. Antequam Deus, applicet concursum suum concomitantem, vel novit quid sit actura creatura, vel non novit? Si novit. Ergo jam supponitur effectus, antequam concomitans ille concursus Divinus accedat.